

Hebreeën 10:23. Laten we zonder te wankelen datgene blijven belijden waarop we hopen, want Hij die de belofte heeft gedaan is trouw.

Deze tekst uit Hebreeën spreekt over onze hoop. Vaak wordt de hoop voorgesteld als een anker voor de ziel. Een anker dat vast zit aan ons levensschip of, zoals ik eens hoorde, dat je gebruikt om te klimmen. Je slingert het naar boven en als het zich vasthecht op de berg klim je naar boven. Vast, stevig en onwankelbaar. Welke gevaren er zijn en wat ons ook bedreigt. Door ons geloof in Jezus Christus worden we behouden en verwachten we de heerlijkheid van Zijn komst, want Hij is opgestaan en Hij leeft.

Terugblik

Op 19 maart en 2 april hebben we op de markt gestaan. We hadden voor Pasen 3000 zakjes gemaakt met een boekje (met de Paasboodschap) en drie paaseitjes. We hebben ze in de binnenstad uitgedeeld. Ook zijn er een aantal tassen met de zakjes naar de verzorgings-
tehuizen gebracht en daar door het personeel onder de mensen uitgedeeld. Dat leverde leuke en mooie reacties op.

Iemand die meehielp, vertelt hier over haar ervaring met het uitdelen.

Weer een Corona-Pasen, maar desondanks mocht de bus op de markt staan. Het waaide hard en het was koud. Gewapend met een tas waarin de zakjes zaten, zochten we een strategisch plekje in de binnenstad. Bijzondere ontmoetingen hadden we daar. Een man keek me verrast aan en zei: 'Ik heb veel meegemaakt de laatste tijd en was juist van plan om mij meer in de Bijbel te verdiepen. Dank je wel! Dit is een bevestiging. Wat mooi, dacht ik, dank u wel Heer.

Later kwam ik in gesprek met twee Marokkaanse meisjes. Een van hen bleek op de Plaswijkschool te zitten, dus in mijn wijk. Ik nodigde haar uit voor onze Buurtclub. Laten we ervoor bidden dat ze komt. Soms waren de chocolade-eitjes een belemmering. Iemand zei verontwaardigd dat hij er maar dik van werd. Ik kon erom lachen, maar hij niet. Voor de kinderen was het vaak een reden om het boekje aan te pakken. We hopen dat het boekje gelezen en ter harte genomen wordt.

Over dat laatste hadden we op 19 maart een gesprek. We voelen ons als de zaaier in het verhaal dat Jezus vertelt. Wij weten niet op wat voor grond we zaaien, we weten wel dat Gods Woord niet vruchteloos weerkeert.

Cootje had nog een ontmoeting in de bus met een vaste bezoeker. Ze probeert al jaren om geen drugs meer te gebruiken en nu was het gelukt, vertelde ze aan Cootje. Aart, onze evangelist, zou met haar gaan eten als het lukte, dus de volgende keer als hij er was ?? Cootje bad met haar en ze ging naar huis. Helaas kwam ze iemand tegen die drugs had en ze kon de verleiding niet weerstaan. Schaamte weerhield haar om weer naar de bus te komen. We blijven voor haar bidden.

We hadden weer een vergunning aangevraagd voor het ophangen van twee spandoeken met Pasen, maar deze werd niet verleend. We hebben wel na overleg met de eigenaar een spandoek opgehangen aan de Gouwekerk .

De vrijdag voor Pinxten staan we weer op de markt. We gaan nog kijken welke invulling we aan deze dag zullen geven.

In Christus verbonden. Cootje, Niek en Greet